

12 Φεβρουαρίου 1992

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/σπής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΧΡΙΣΤΑΚΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ (ΖΩΔΙΑΤΗΣ),

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΔΙΑ ΤΗΣ ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ
ΑΡΧΗΣ ΑΔΕΙΩΝ Φ/ΔΙ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΑΙ
ΕΡΓΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 589/90).

5 *Αναθεωρητική Αρχή Αδειών — Άδεια οδικής χρήσης — Άδεια
λεωφορείου δημοσίας χρήσης — Άρθρο 8(6) του περί Ρυθμίσεως
Τροχαίας Μεταφοράς Νόμου του 1982 και 1984 (Ν. 9/82 και 84/84)
— Κριτήρια τα οποία οφείλει να εξετάζει η Αρχή Αδειών για τη
χορήγηση άδειας μεταφοράς επιβατών με λεωφορεία δημοσίας
χρήσης.*

10 *Αναθεωρητική Αρχή Αδειών — Υπόσταση — Διοικητικό όργανο
χωρίς δικαστική δικαιοδοσία — Η ιεραρχική προσφυγή δεν
επενεργεί ούτε εξομοιώνεται με έφεση — Ίδια πρωτογενή ευθύνη
για την προώθηση των σκοπών του δικαίου.*

15 *Με την προσφυγή αυτή προσβλήθηκε η απόφαση της καθ' ης η
αίτηση Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών να απορρίψει ιεραρχική
προσφυγή του αιτητή κατά της απόφασης της Αρχής Αδειών, με
την οποία απορρίφθηκε αίτημά του για τη χορήγηση άδειας οδικής
χρήσης αγροτικού λεωφορείου.*

20 *Προς υποστήριξη της προσφυγής του ο αιτητής ισχυρίστηκε
πως η επίδικη απόφαση είχε ληφθεί με πλάνη περί τα πράγματα,
ήταν ανατιολόγητη, πως οι καθ' ων η αίτηση ενήργησαν παράνομα
και μεροληπτικά, παραγνώρισαν τον αιτητή και βοήθησαν
μεταγενέστερους αιτητές, τη Μεταφορική Εταιρεία Αμορτζα που*

ιδρύθηκε στις 13/6/88 ενώ ο ίδιος είχε υποβάλει το αίτημά του από το 1985, με τα τότε δεδομένα, που οι καθ' ων η αίτηση όφειλαν με αυτά να αποφασίσουν. Περαιτέρω υπήρξε ισχυρισμός ότι η συγκρότηση του συλλογικού οργάνου υπήρξε παράνομη επειδή διαδραμάτισαν αποφασιστικό ρόλο ξένα προς το συλλογικό όργανο πρόσωπα. 5

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι: 10

Η επίδικη απόφαση εκδόθηκε κατά την άσκηση νομοθετικών εξουσιών που έχουν χορηγηθεί στην Αναθεωρητική Αρχή Αδειών από τον περί Ρυθμίσεως Τροχαίας Μεταφοράς Νόμο του 1982 και 1984 (Ν. 9/82 και 84/84). Ειδικότερα, το εδάφιο 6 του άρθρου 8 δημιουργεί νομοθετική υποχρέωση της Αρχής Αδειών να εξετάζει τα πιο κάτω κατά την άσκηση της διακριτικής της εξουσίας για τη χορήγηση άδειας για τη μεταφορά επιβατών με λεωφορεία δημόσιας χρήσης: 15

"(α) Την έκταση των μεταφορικών αναγκών τας οποίας σκοπεύει να εξυπηρετήσει η αιτούμενη οδική γραμμή" 20

(β) την ύπαρξιν άλλων αδειούχων μεταφορικών επιχειρήσεων παρεχουσών τας αυτάς ή παρομοίας μεταφορικής υπηρεσίας εις την περιοχήν και τον βαθμόν επαρκείας και τακτικότητος εις τον οποίον αι τοιαύται υπηρεσίαι παρέχονται· 25

(γ) τον βαθμόν εις τον οποίον είναι πιθανό ότι ούτος θα δύναται να παρέχη ασφαλείς, συνεχείς και τακτικές μεταφορικής υπηρεσίας· 30

(δ) την ανάγκη συντονισμού της οδικής μεταφοράς επιβατών εις την περιοχήν προς εξασφάλισιν επαρκών, καταλλήλων και αποτελεσματικών μεταφορικών υπηρεσιών και αποφυγήν επιβλαβούς ανταγωνισμού των αναμιγμένων εις τα τοιαύτα μεταφοράς προσώπων· 35

(ε) την έκτασιν καθ' ην η προτεινόμενη οδική γραμμή είναι αναγκαία ή ευκαταία εν τω δημοσίω συμφέροντι." 40

Ο αιτητής δεν απόδειξε κανένα από τους ισχυρισμούς του. Από το αποδεικτικό υλικό που τέθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου, κρίνω πως η αρμόδια Αρχή διενέργησε τη δέουσα έρευνα και αυτό

5 προκύπτει από το γεγονός ότι άκουσε το δικηγόρο του αιτητή, καθώς και τις απόψεις του Τμήματος Οδικών Μεταφορών του Κυπριακού Οργανισμού Τουρισμού και άλλων ενδιαφερομένων μερών και πήρε νέα απόφαση, την προσβαλλόμενη απόφαση, με την οποία επικύρωσε την απόφαση της Αρχής Αδειών, σύμφωνα με τις εξουσίες που της παρέχει ο νόμος.

10 Ακόμα, η αρμόδια Αρχή αιτιολόγησε την απόφασή της. Η αιτιολογία που δόθηκε, ότι δηλαδή, οι ανάγκες της διαδρομής εξυπηρετούνταν και εξυπηρετούνται ικανοποιητικά από τα υφιστάμενα αδειούχα οχήματα, αποτελεί, κατά τη γνώμη μου, επαρκή αιτιολογία.

15 Η συγκρότηση του συλλογικού οργάνου δεν ήταν παράνομη ή πλημμελής, γιατί στο στάδιο της λήψης της απόφασης δεν συμμετείχαν πρόσωπα που δεν περιλαμβάνοντουσαν μεταξύ των νομίμων του Οργάνου μελών.

20 Η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών είναι διοικητικό όργανο και δεν έχει δικαστική δικαιοδοσία. Η ιεραρχική προσφυγή δεν επενεργεί ούτε εξομοιώνεται με έφεση. Η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών έχει την ίδια πρωτογενή ευθύνη όπως και η Αρχή Αδειών για την πρόωθηση των σκοπών του δικαίου.

25 Η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών είναι διοικητικό όργανο. Η ουσιαστική εκτίμηση των πραγματικών γεγονότων από τη διοίκηση είναι ουσιαστικά έξω από τα όρια του δικαστικού ελέγχου. Έργο του δικαστή δεν είναι να υποκαταστήσει, αλλά, απλώς να ελέγξει την κρίση της διοίκησης.

30 Με την απόφασή της η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών, έλαβε υπόψη τα πραγματικά γεγονότα που ίσχυαν, τόσο κατά την περίοδο 1985-87, όσο και κατά την έκδοση της απόφασης, που δεν διέφεραν. Συνεπώς, ο ισχυρισμός πως δεν έλαβε υπόψη της το ισχύον πραγματικό και νομικό καθεστώς κατά την περίοδο αυτή, δεν ευσταθεί.

40 Η προσφυγή απορρίπτεται με £200 έξοδα.

Αναφερόμενη υπόθεση:

Αδελφοί Γ.Κ. Μακρή Λτδ ν. Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών (Αρ.1)
(1991) 4(Ε) 4122.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών με την οποία απέρριψε την ιεραρχική προσφυγή του αιτητή εναντίον της άρνησης της Αρχής Αδειών να του χορηγήσει άδεια οδικής χρήσης αγροτικού λεωφορείου σε σχέση με ένα καινούργιο όχημα. 5

N. Παπαμιλιτιάδους, για τον αιτητή. 10

M. Τσιάππα (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α, για τους καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult. 15

Ο Δικαστής κ. Χρυσοστομής ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Με την παρούσα προσφυγή ο αιτητής αιτείται δήλωση του Δικαστηρίου ότι, η απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών ημερ. 29.3.90, που κοινοποιήθηκε σ' αυτόν με επιστολή ημερ. 18.5.90, να απορρίψει ιεραρχική προσφυγή του εναντίον απόφασης της Αρχής Αδειών, να του αρνηθεί την χορήγηση άδειας οδικής χρήσης αγροτικού λεωφορείου σε σχέση με ένα καινούργιο όχημα, είναι άκυρη και χωρίς οποιοδήποτε νομικό αποτέλεσμα. 20 25

Τα γεγονότα της υπόθεσης έχουν ως ακολούθως: 30

Με επιστολή και αίτηση του στην Αρχή Αδειών ημερ. 23.7.85 και 10.9.85, αντίστοιχα, ο αιτητής ζήτησε τη χορήγηση άδειας οδικής χρήσης αγροτικού λεωφορείου σε σχέση με ένα καινούργιο όχημα είκοσι θέσεων, στη διαδρομή Προδρόμι-Πόλις- Πάφος. 35

Η Αρχή Αδειών, σε συνεδρία της που έγινε στις 10.3.87, αποφάσισε, αφού έλαβε υπόψη της όλα τα σχετικά γεγονότα, περιστατικά και στοιχεία της υπόθεσης, συμπεριλαμβανομένου και του Παραρτήματος 4 στην ένσταση, να αρνηθεί τη χορήγηση της αιτούμενης άδειας. 40

5 Η πιο πάνω απόφαση κοινοποιήθηκε στον αιτητή με επιστολή ημερ. 13.4.87 και εναντίον αυτής ο αιτητής άσκησε στις 25.4.87, ιεραρχική προσφυγή στην καθ' ης η αίτηση Αναθεωρητική Αρχή Αδειών (Παράρτημα 6 στην ένσταση).

10 Σε συνεδρία της που έγινε στις 28.5.88 (Παράρτημα 7 στην ένσταση), η καθ' ης η αίτηση Αρχή, ενώπιον της οποίας είχε τεθεί και το Παράρτημα 8 στην ένσταση, αποφάσισε να ζητήσει εμπεριστατωμένη έκθεση από το Τμήμα Οδικών Μεταφορών.

15 Στη συνεδρία της που έγινε στις 2.7.88 (Παράρτημα 10 στην ένσταση), η καθ' ης η αίτηση, αφού έλαβε υπόψη της τις απαντήσεις του Τμήματος Οδικών Μεταφορών, αποφάσισε να καλέσει σε συνεδρία της τους αρμόδιους υπαλλήλους του Τμήματος και εκπρόσωπο του Κυπριακού Οργανισμού Τουρισμού.

20 Η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών άκουσε τα πιο πάνω πρόσωπα σε συνεδρία της που έγινε στις 13.7.88 (Παράρτημα 13 στην ένσταση), κατά την οποία τέθηκε ενώπιον της και το Παράρτημα 14 στην ένσταση.

25 Σε συνεδρία της που έγινε στις 12.4.89 (Παράρτημα 13 στην ένσταση), η καθ' ης η αίτηση Αρχή, ενώπιον της οποίας είχαν τεθεί και τα Παραρτήματα 16-18 στην ένσταση, άκουσε τον δικηγόρο του αιτητή στην παρουσία του προσφεύγοντα και τον Ανδρέα Κωνσταντινίδη εκ μέρους της ενδιαφερόμενης εταιρείας ΝΕΑ ΑΜΟΡΟΖΑ
30 ΛΤΔ. Ακολούθως, σε συνεδρία στις 29.3.90 (Παράρτημα 19 στην ένσταση), πήρε την ακόλουθη απόφαση:

35 "Η παρούσα υπόθεση αφορά άρνηση της Αρχής Αδειών να χορηγήσει στον προσφεύγοντα άδεια αγροτικού λεωφορείου στη διαδρομή Πόλης Χρυσοχούς-Πάφος. Η σχετική αίτηση του προσφεύγοντα υποβλήθηκε το Σεπτέμβρη του 85, η προσφυγή του άρχισε να ακούεται το Μάιο του 88 και
40 συνεχίσθηκε σε αριθμό συνεδριάσεων μέχρι τον Απρίλιο του 89. Οι συνεδριάσεις αυτές θεωρήθηκαν αναγκαίες διότι στο μεταξύ στην περιοχή Πόλης

Χρυσοχούς δημιουργήθηκε η περιφερειακή εταιρεία ΝΕΑ ΑΜΟΡΟΖΑ ΛΤΔ. Υπό τις περιστάσεις έχουμε εξετάσει το θέμα έγκρισης ή μη της αίτησης του αιτητή με βάση την κατάσταση που επικρατούσε κατά την περίοδο 85-87 όταν υπέβαλε την αίτηση. Επίσης έχουμε εξετάσει και το θέμα της σημερινής κατάστασης. 5

Από το σύνολο των στοιχείων που έχουμε ενώπιόν μας έχουμε φθάσει στο συμπέρασμα ότι τόσο κατά την περίοδο 85-87 όσο και σήμερα οι μεταφορικές ανάγκες της διαδρομής Λατοί - Πόλης Χρυσοχούς - Πάφος εξυπηρετούνται ικανοποιητικά από τα υφιστάμενα αδειούχα οχήματα και γιαυτό απορρίπτουμε την προσφυγή και επικυρώνουμε την απόφαση της Αρχής Αδειών". 10 15

Η πιο πάνω απόφαση ημερ. 29.3.90, κοινοποιήθηκε στον αιτητή με επιστολή ημερ. 18.5.90 (Παράρτημα 21 στην ένσταση) και σαν αποτέλεσμα, ο αιτητής καταχώρησε την παρούσα προσφυγή. 20

Ο δικηγόρος του αιτητή ισχυρίστηκε πως η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αναιτιολόγητη και πως υπήρξε πλάνη περί τα πράγματα. Οι ισχυρισμοί αυτοί δεν συγκεκριμενοποιούνται, εκτός από το γενικό παράπονο του αιτητή, που συνοψίζεται στον ισχυρισμό πως οι καθ' ων η αίτηση ενήργησαν παράνομα και μεροληπτικά, παραγνώρισαν τον αιτητή και βοήθησαν μεταγενέστερους αιτητές, τη Μεταφορική Εταιρεία Αμοροζα, που ιδρύθηκε στις 13.6.88, ενώ ο αιτητής υπόβαλε το αίτημά του από το 1985, με τα τότε δεδομένα, που οι καθ' ων η αίτηση όφειλαν με αυτά να αποφασίσουν. 25 30

Επίσης υποβλήθηκε ο ισχυρισμός πως υπήρξε παράνομη και πλημμελής συγκρότηση του συλλογικού οργάνου, επειδή διαδραμάτισαν αποφασιστική θέση και ρόλο, ξένα προς το συλλογικό όργανο πρόσωπα. Ακόμα υποβλήθηκε πως η απόφαση έπρεπε να ληφθεί με βάση το τότε πραγματικό και νομικό καθεστώς. 35 40

Η δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση στη γραπτή της αγόρευση τόνισε, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα, τα οποία

θεωρώ πολύ χρήσιμα να αναφέρω, γιατί διευκρινίζουν την όλη υπόθεση:

5   "(α) Ο Αιτητής που ήταν ιδιοκτήτης αδειούχου
αγροτικού ταξί με έδρα και χώρο στάθμευσης την Πόλη
Χρυσοχούς ζήτησε από την Αρχή Αδειών τη χορήγηση
άδειας οδικής χρήσης Αγροτικής Τροχαίας Περιοχής
10 Πάφου σε σχέση με ένα καινούργιο λεωφορείο μέχρι
είκοσι θέσεων που θα είχε σαν αφετηρία του την Πόλη
Χρυσοχούς στην πιο πάνω Περιοχή και που θα του
επέτρεπε την τακτική μεταφορά επιβατών επί κομίστρω
κατ' επιβάτη στην αγροτική οδική γραμμή που συνέδεε
την πιο πάνω κωμόπολη με την πόλη της Πάφου και το
χωριό Λασιό.

15   (β) Η Αρχή Αδειών με απόφαση της που λήφθηκε σε
συνεδρία που έγινε στις 10.3.87 (Παράρτημα "3" της
'Ένστασης) αρνήθηκε τη χορήγηση της αιτούμενης
20 άδειας έχοντας καταλήξει ότι οι ανάγκες της σχετικής
διαδρομής εξυπηρετούνταν ικανοποιητικά από τα
υφιστάμενα αδειούχα οχήματα. Ο Αιτητής άσκησε
εναντίον αυτής της απόφασης που του κοινοποιήθηκε
με επιστολή ημερ. 13.4.87 (Παράρτημα "5" της
25 'Ένστασης), ιεραρχική προσφυγή στην καθ' ης η Αίτηση
Αναθεωρητική Αρχή Αδειών.

30   (γ) Προκύπτει από την Έκθεση του Επαρχιακού
Ελεγκτή Μεταφορών Πάφου (Παράρτημα "4" της
'Ένστασης) ότι το κοινό στην Πόλη Χρυσοχούς που
αριθμούσε γύρω στους 2,500 κατοίκους εξυπηρετείτο
για τις μεταφορικές του ανάγκες πάνω στην αιτούμενη
οδική γραμμή από 3 αδειούχα αγροτικά λεωφορεία με
Αρ. Εγγρ. ML872, QX571 και EM400 που δικαιούνταν
να μεταφέρουν 11, 15 και 34 επιβάτες αντίστοιχα, ενώ
35 οι στρατιώτες της περιοχής εξυπηρετούνταν από το
εντεκαθέσιο λεωφορείο με Αρ. Εγγρ. PF 262. Τα πιο
πάνω λεωφορεία έκαμναν 5-6 δρομολόγια ημεροσίως
το καθένα (Σελ. 12 Παραρτήματος "7"), αρχίζοντας από
την αφετηρία τους και περνώντας από την Πόλη
40 Χρυσοχούς με προορισμό την Πάφο (σελ. 3
Παραρτήματος "13").

(δ) Η πρώτη συνεδρία της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών για εξέταση της ιεραρχικής προσφυγής έγινε στις 28.5.88 (Παράρτημα "7"), πριν τη λειτουργία στις 13.6.88 της περιφερειακής εταιρείας ΑΜΟΡΟΖΑ και αφού διαπιστώθηκε ότι η πιο πάνω κατάσταση δεν είχε διαφοροποιηθεί (σημείωμα (2) στο Παράρτημα "8"). Η καθ' ης η Αίτηση πληροφορήθηκε για τη λειτουργία αυτής της εταιρείας με επιστολή του Τμήματος Οδικών Μεταφορών ημερ. 21.6.88 (Παράρτημα "11") και αποφάσισε έτσι σε δεύτερη συνεδρία της που έγινε στις 2.7.88 (Παράρτημα "10" της Ένστασης), να καλέσει εκπροσώπους του Κ.Ο.Τ. και του Τμήματος Οδικών Μεταφορών για περαιτέρω εξηγήσεις.

(ε) Προκύπτει από τις συνεδρίες της καθ' ης η Αίτηση που ακολούθησαν στις 13.7.88 και 12.4.89 (Παραρτήματα "13" και "15"), ότι η πιο πάνω περιφερειακή εταιρεία στην οποία είχαν προσχωρήσει σαν μέτοχοι αδειούχοι λεωφορειούχοι της περιοχής διέθετε 15 λεωφορεία, 11 μίνιμπασες και 5 μεγάλα λεωφορεία (σελ. 3 Παραρτήματος "15"). Τα 5 μεγάλα λεωφορεία με Αρ. Εγγρ. ΗΝ999 (36θέσιο τουριστικό), QX571 (18θέσεων), RV819 (11θέσεων), MU677 (15θέσεων) και EM400 (32θέσεων), είχαν σαν αφετηρία τους την Πόλη Χρυσοχούς με προορισμό την Πάφο (σελ. 2 Παραρτήματος "13"), ενώ τα υπόλοιπα 15 λεωφορεία παρόλο που δεν είχαν σαν αφετηρία τους την Πόλη αλλά άλλα χωριά, είχαν δικαίωμα μετά τις 8 π.μ. να παραλαμβάνουν επιβάτες από τα ενδιάμεσα χωριά συμπεριλαμβανομένης και της Πόλης Χρυσοχούς με προορισμό την Πάφο και τανάπαλι (σελ. 4 Παραρτήματος "13"). Τα 11 μίνιμπασες 8-14 θέσεων της περιφερειακής εταιρείας εξυπηρετούσαν τουρίστες με αναχωρήσεις κάθε 1 ώρα από την Πόλη Χρυσοχούς και Πάφο με διακινούμενο τουριστικό ρεύμα 50 ατόμων και δεν είχε υποβληθεί στον Κ.Ο.Τ. είτε πριν είτε μετά τη λειτουργία της περιφερειακής εταιρείας οποιοδήποτε παράπονο από τουρίστες ή τουριστικούς πράκτορες ή ξενοδόχους αναφορικά με τη μεταφορική εξυπηρέτηση (σελ. 6 Παραρτήματος "13").

(στ) Η καθ' ης η Αίτηση αφού έλαβε υπόψη της τόσο τα πιο πάνω όσο και Παραρτήματα "17" και "18"

αποφάσισε σε συνεδρία της στις 29.3.90 την απόρριψη της ιεραρχικής προσφυγής του Αιτητή".

5 Οι πιο πάνω διαπιστώσεις της δικηγόρου των καθ' ων η αίτηση υποστηρίζονται από το υλικό που τέθηκε ενώπιό μου και είναι ορθές.

10 Η επίδικη απόφαση εκδόθηκε κατά την άσκηση νομοθετικών εξουσιών που έχουν χορηγηθεί στην Αναθεωρητική Αρχή Αδειών από τον περί Ρυθμίσεως Τροχαίας Μεταφοράς Νόμο του 1982 και 1984 (Ν. 9.82 και 84/84). Ειδικότερα, το εδάφιο 6 του άρθρου 8 δημιουργεί νομοθετική υποχρέωση της Αρχής Αδειών να
15 εξετάζει τα πιο κάτω κατά την άσκηση της διακριτικής της εξουσίας για τη χορήγηση άδειας για τη μεταφορά επιβατών με λεωφορεία δημόσιας χρήσης:

20 "(α) Την έκταση των μεταφορικών αναγκών τας οποίας σκοπεί να εξυπηρετήσει η αιτούμενη οδική γραμμή·

25 (β) την ύπαρξιν άλλων αδειούχων μεταφορικών επιχειρήσεων παρεχουσών τας αυτάς ή παρομοίας μεταφορικής υπηρεσίας εις την περιοχὴν και τον βαθμὸν επαρκείας και τακτικότητος εις τον οποίον αι τοιαύται υπηρεσίαι παρέχονται·

30 (γ) τον βαθμὸν εις τον οποίον είναι πιθανόν ότι ούτος θα δύναται να παρέχη ασφαλείς, συνεχείς και τακτικάς μεταφορικός υπηρεσίας·

35 (δ) την ανάγκη συντονισμού της οδικῆς μεταφοράς επιβατῶν εις την περιοχὴν προς εξασφάλισιν επαρκῶν, καταλλήλων και αποτελεσματικῶν μεταφορικών υπηρεσιῶν και αποφυγὴν επιβλαβούς ανταγωνισμού των αναμιγμένων εις τας τοιαύτας μεταφοράς προσώπων·

40 (ε) την έκτασιν καθ' ἣν η προτεινόμενη οδική γραμμή είναι αναγκαία ἢ ευκταία εν τῷ δημοσίῳ συμφέροντι·"

Ο αιτητής δεν απόδειξε κανένα από τους ισχυρισμούς

του. Από το αποδεικτικό υλικό που τέθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου, κρίνω πως η αρμόδια Αρχή διενέργησε τη δέουσα έρευνα και αυτό προκύπτει από το γεγονός ότι άκουσε το δικηγόρο του αιτητή, καθώς και τις απόψεις του Τμήματος Οδικών Μεταφορών του Κυπριακού Οργανισμού Τουρισμού και άλλων ενδιαφερομένων μερών και πήρε νέα απόφαση, την προσβαλλόμενη απόφαση, με την οποία επικύρωσε την απόφαση της Αρχής Αδειών, σύμφωνα με τις εξουσίες που της παρέχει ο νόμος. 5 10

Ακόμα, η αρμόδια Αρχή αιτιολόγησε την απόφασή της. Η αιτιολογία που δόθηκε, ότι δηλαδή, οι ανάγκες της διαδρομής εξυπηρετούνταν και εξυπηρετούνται ικανοποιητικά από τα υφιστάμενα αδειούχα οχήματα, αποτελεί, κατά τη γνώμη μου, επαρκή αιτιολογία. 15

Η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών, με βάση τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιον της, άσκησε ορθά τη διακριτική της εξουσία και η απόφαση της ήταν εύλογα επιτρεπτή. 20

Η συγκρότηση του συλλογικού οργάνου δεν ήταν παράνομη ή πλημμελής, γιατί στο στάδιο της λήψης της απόφασης δεν συμμετείχαν πρόσωπα που δεν περιλαμβάνοντουσαν μεταξύ των νομίμων του Οργάνου μελών. 25

Όπως πρόσφατα έχω αναφέρει στην προσφυγή 789/90, *Αδελφοί Γ.Κ. Μακρή Ατδ ν. Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών*, ημερ. 18.12.91: 30

"Η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών είναι διοικητικό όργανο και δεν έχει δικαστική δικαιοδοσία. Όπως αναφέρθηκε στην υπόθεση *Γεωργίου ν. Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών*, Υπ. Αρ. 652/90, ημερ. 7.5.91, "η ιεραρχική προσφυγή δεν επενεργεί ούτε εξομοιώνεται με έφεση. Η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών έχει την ίδια πρωτογενή ευθύνη όπως και η Αρχή Αδειών για την προώθηση των σχολών του δικαίου. 35 40

Η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών είναι διοικητικό

5 όργανο. Η ουσιαστική εκτίμηση των πραγματικών γεγονότων από τη διοίκηση είναι ουσιαστικά έξω από τα όρια του δικαστικού ελέγχου. Έργο του δικαστή δεν είναι να υποκαταστήσει, αλλά, απλώς να ελέγξει την κρίση της διοίκησης".

10 Με την απόφαση της η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών, έλαβε υπόψη τα πραγματικά γεγονότα που ίσχυαν, τόσο κατά την περίοδο 1985-87, όσο και κατά την έκδοση της απόφασης, που δεν διέφεραν. Συνεπώς, ο ισχυρισμός πως δεν έλαβε υπόψη της το ισχύον πραγματικό και νομικό καθεστώς κατά την περίοδο αυτή, δεν ευσταθεί.

15 Για όλους τους πιο πάνω λόγους, η προσφυγή απορρίπτεται και η επίδικη απόφαση επικυρώνεται.

Ο αιτητής να πληρώσει £200.- έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται με £200 έξοδα.